

een dag buiten

Hier zie je nu de moeder van ons allen
in één der zeldzame gevallen
Hier zie je haar, gezeten in een schuif
Met haar, door zand en waterschoon geboende
't Is niet zeldzaam, dat ze zijn gewassen
Maar wel, dat Moeder meeging plassen
't Was voor haar een hele onderneming
Voorgeen geld geloof ik, dat ze nu nog meeging
Als Moe plaatjes in een boek of krant bekeek.
Vast was 't, dat een man met baard op ^{Der Schrik}
Een man met snor, alleen of in een heel ^{Heleek} complot
Dat was altijd precies, mijn heer de Plot
Eens zelfs, toen Moe een grote plaat eens zag
vraag maaraan Pa, zei ze 'shoud, „Goedendag.
Hadden, 't land waar Moeder is geboren
daar wil ze nooit iets slechts van horen.
Dat ze handig om gaan, daarmee 't mes.
of graag een deuk in 't hoofd slaan, met een fles
Nee hoor Hadden boven, waar Moeders wieg ^(Gon!)
Al 't einde van 't lieng klang dan ook stront
Moe had anders heel wat met haar kruis bestellen
De piepers waren 's middags niet te tellen
Elke dag kon je er één van ons zien lopen
Om een ronder roggebrood te kopen
Voor Moeder was 't leven altijd sabbelen.
Altijd werken, weinig babbelen
't Verleden was voor Moe altijd maar zorgen
Vandaag zijn we er weer, maar nu morgen
Daarom moeder wensen wij u allen
Dat de boekomst u erg mee zal vallen
En dat ge met Willem, nog heel wat jaren
gelukkig als in een huwlijksbootje nog mag varen

Hier zie je hem, man en Vader
Willem de sigarenmaker
Va stelt hier een nieuwe broek
Flinks en danig op de proef.
Buigen, strekken, rukken, trekken
't Kon Va allemaal niks ver... schelen
Zijn broek moest zijn, sterk en niet duur
in dit opzicht is hij heel secuur.
Va groeit 't geld niet op de rug
Geleend geld was gauw bij hem terug
Behalve dan misschien die ene keer
Je weet wel! Van dat polderheer
Op de markt mocht Va nogal eens graag kopen
daar hij van die mooie dingen tegen 't lief aan lopen
Veur weinig geld, heel wat rare dingen,
die meestal met een week dede ^{Gingen} weer in.
Op politiek gebied, va gaf hem nooit ewinnen
Als d'olsten det e weten hadden waarn ze nooit
unde bak bequinen
Va hem ze politiek nooit helemaal in u nock te reggen
Eempies veur die tied, en zalties nog in bedde elegen
En zo bin der nog zoveel dingen,
teveule om der ante beginnen
Maar det nut nog een wörn ezegd
Va is al tied boas ewest
Wij mopperden welies, stond ons welies niet an
Maar Va deur hij gerust wel van opan
As onze kienders ons zo respecteren
Zo as wij onze Va nog eeren
Dan kunnen wij gerust bevreden wesen
Zo as ook Va bevreden is.

Hier zie je hem, dat kleine jonk,
 dat in de wieg reeds naar jenever stont
 Waar men, vanwege banggeeid, voorbreken
 Steeds een paar kussens ondermoest gaan steken
 En later, toen hij op tafel al kon kijken
 om zijn neus op Va begon te lijken
 nog later, als een dictator, nors en wreed.
 ons omdebeurt woest in 't water smeed.
 Als mechten wij, of schreeuwden als een hater
 de kop van ons moest smaak onder water
 Van zijn kinderzichten weten wij haast niet
 Maar zijn betrouwen vergeten wij ons leven niet
 Nooit heeft de familie gekend
 zo'n lastige patient.
 Hij was't die ons land moest dienen
 Met toen hij begon, wat te verdienen
 Wat was het dat hem toen naar Kampen trok
 de familie? of waren steeds de centen op?
 Was hij het niet, een paar jaar later
 die voor zijn meisjesprong in 't zilte water?
 En welk feest, waar wat te drinken is
 heeft men zijn fluitsoli's gemist?
 En wie kent zijn lievelingslied
 te moeder van te hint "nog niet?
 Maar zouden wij alles opgaan sommen
 Per zou nooit eenend an kommen
 't Einde kunt dus met een woord vandank
 Aan de Keulse jenever, die kostbare drank
 Want wij rezen; was dat niet geweest
 dit lied, helaas! niet nodig was geweest.

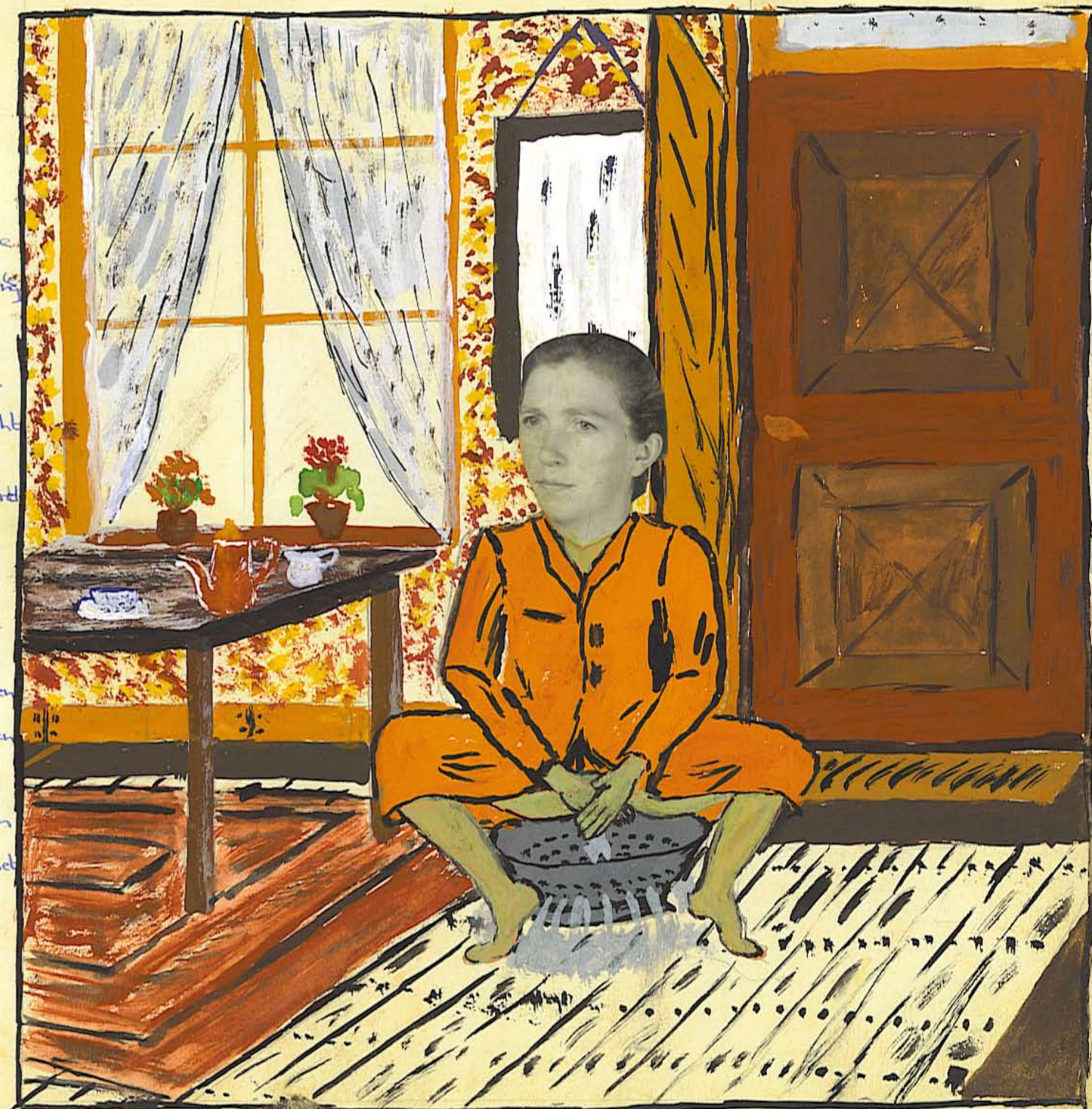
Gait zag je in zijn jonge dagen
 Altijd de mooiste kleren dragen
 Zijn das was duur, zijn haar zat mooi
 Zijn broek was altijd in de plooi
 Als hij naar zijn Rulle ging
 kon je hem halen door een ring
 Maar 'smorgens kon hem niets bekoren
 geen lach, geen zang, of fluiten wou hij horen
 Ja 'smorgens was hij nebeen slappe zak
 Al was 't niet zo slim, als van die Bergerac
 Hij hield van muziek, van zang, van feest
 Ook is zijn maal eens groot genoeg geweest
 Ook had hij soms wel rare nukken
 Als hem eens iets niet wou lukken
 Zo is ereens een viswedstrijd geweest
 voor bieren hangelsport liefhebbers altijd een feest
 Gait abliet hebbervan beidesporten, deed ook mee
 Eerst met vissen, toen met alle twee.
 Hij ving vis, een hele zo
 Daar moest op gedronken worden Hi, ha, ho!
 Hij won een bloempot, en een schilderij.
 En dacht, nou maak ik mijn vrouweens blij
 Maar Rulle, nee die was niet erg te spreken
 Had reeds zo vaak naar desoepen gait wutgehe
 Daarom was niet mooi 't schilderij
 En volgens Rulle, hadden ze er nu een pipot bij
 Gait lang niet mals
 werd in eens ook gloeiend vals
 Als is er nou oohniks om in te pissen
 hij zei, heb ik daar nou voorstaan vissen
 Hier pot verdikke, weg die bende
 En bracht zijn twee prijzen aan hun ende
 We hebben er nadien niet meer van vernomen
 't is licht voor me haar gekomen
 Want nadien ik geloof een keer of 2
 Bracht de oosivaar nog een hindje mee.

Op 't kamertje bij ons thuis
Wost vaak, heel vaak niet pluis
Daar is gelachen, en geleden,
door ons jongens, in 't verleden.
Dekafstropen, kopjes breken, wikkels maken
de slag beet! Sigaren maken.
Willem wou 't eens niet lukken
't lag aan Willem of aan 's wikkels rukken
De eerste slechte wikkel werd bekeken
en nors de trog weer ingesmeten
De tweede volgde ras, en dan
keek Vader, 't joggie telik an
De derde, die op een drol geleek,
maakte Va rood, Wim bleek.
De eene slechte volgde de ander
Wim dacht, dat geeft gesallemander
En 't wikkel makertje hadden goede nieuws
Vader had 't tepakken, griezelig heus
nog een slechte, Va's straffende handen
Deden Wim, achter zijn kist belanden
Va vloog terug en hoe 't kan
Ze keken beiden ophun kont, mekare an
Spoedig was nu de bui voorbij
Vader begon te lachen, Wim was blij
Dees episode is voort beiden dus
goed afgelopen. Kinus heel kinus.

Hier heb je nou onze zuster Anne
Je zou er haast een doek voor haar
Maar ja toen dit is geschied
Was ze lang zo groot nog niet
En daarbij, 't was donker als de nacht
toen zijn haar plasje heeft gebracht
In plaats van op de pot, zo 't hoort!
iets hams, waargaatjes in waren geboort
Maar ja daarvoor is zij nou Anne.
Daar is niets aan te veranderen
De mensen zijn nou eenmaal zo!
Ze springen als een darterle vlo,
Op dingen, die je graag wel zou vergeten
Maar na jaren, nog niet zijn versleten
Nou Anne, we zullen 't hier bij laten
Al heb je misschien in de gaten
We weten nog zoveel, maar zeggen 't niet
Als er gaatjes zitten in een vergiet.

Een stille nacht,
Sterrenpracht.
De familierrust,
droomlust.
Wreed verstoord,
gegilgehoord.
Deuren klappen,
ginne gappen.
Willems zonen,
moord voorkomen.
Henk ook wakker,
arme stakker.
Uit met rust,
moordlust
Bezem in handen,
klappertanden.
Uliegt op straat,
te laat!
Niet meer noodig,
overbodig.
Schinkel verdwijnt,
eind.

Met elk een nieuw pakje an
Stapten Henk en kleine Jan
Trots, parmantig en kordaat
Samendoor de Molenstraat
Ze waren nu nog niet vergeten
Wat Moeder hen had laten weten
datzenetjes moesten zijn en braaf
Met hun pakjes vanden Graaf
Maar de hoek net omgeslagen
Kwam de Jessel aandacht vragen
de verleiding van 't nat
was voor hen te groot, agat
Na een kwartier van vrolijk plassen
Modderbroeken, malderjassen
Met elk een vlekkerig pakje an
Stapten Henk en kleine Jan
Schichtig, schugter, heel niet kordaat
Samen door de Molenstraat
Moeder was nog niet vergeten
Wat zij hun had laten weten
Zij was door het wilde heen
raakte met stoffer, konten heen
Meest was't de kont op'tbeen van Jan
die maar niet maar boven kan
Henk zat droef op één dertreden
Bestofferd, door zijn moe beneden
Doordat Henk zat op de trap
Kreeg Jan toen nog menig klap.

Over onze zuster Nelle
 Is niet zoveel te vertellen
 Dat ze vroeger erg lastig was,
 komt hier eigenlijk niet te pas.
 Dat ze 't lekkerste eten niet kon zien
 Kan je niet meer aan haar zien
 Zo'n haktehop als ze vroeger was,
 kwam er een dochter aan te pas.
 Dan, zo'n grote mond als ze altijd had
 ging ze nooit alleen op pad.
 Dan mocht alleen haar lieve moeien
 mee naar 't stoupe dohtertien.
 Ze lachte niet vaak, maar als ze 't deed.
 Dacht je dat ze er wat van kreeg.
 Op 't hoogtepunt werd ze blauw
 Maar, dan kwam 't einde gauw
 Eens op een dag zei ze eens, "Moe,
 ik wil eens naar Willem toe.
 Ik wil daar een weekje blijven"
 Moest je moeder eens zien kijken.
 Nou 't spul dat ring dan an,
 Nelle ging op Bolsward an
 Willem verheugd en blij van zin,
 haalde haar in Bolsward in.
 Garre maakte alles daar op dreef,
 voor Nelle, die een weekje bleef.
 Maar ach, de eerste avond is ^{gekomen} nog niet
 of de tranen vielen als bij stromen
 De tweede dag, met de eerste trein,
 moest ze weer bij haar moeien zijn
 Ik hoop nu dat ze haar dochter en haar man
 Net zo min als haar moeien missen kan

Steven was vroeger klein, minlijk en teerhartig
 Hij beet vaak op zijn tong, en was geweldig zenuwachtig
 Wij hebben vroeger weleens gevreesd
 Dat hij een borst had, van een zeker beest
 Als hij de borst vooruit stak, ondanks de kleren
 Was 't net een kippeborst, maar dan zonder ^{ve-}
 Hij lachte gauw, al kwam 't helemaal niet te pas
 Zelfs als het streng verboden was
 Als zo voeren na't eten, stilte was geboden
 Werd dat door zijn gichelen, zeer vaak onderbro
 Toch is hij later aardig bij gekikkert
 Werd net een echt mens, maar geendikkert
 Hij kreeg muziekles, en een klarinet
 en nu werd er alles op gezet,
 om uit dat gekke zwarte ding,
 geluid te halen, en naweken, ja 't ging
 De eerste geluiden, nou dat ging maar net
 Net of ze op de staart van een kat, iets zwaart had.

den gezet
 Na een jaartje ging 't heel wat beter
 "Moeder de kraai is dood" klonk teder
 Kwamen we eens in de hamer kijken
 Was Steven druk met blazen en bijten
 Zag je hem in die houding staan
 Hij trok zich daar niks van aan
 Hij hopen dat hij link mag blijven ongezond
 Maar dan met beide benen aande grond.

Toen Moederdacht, ha! nu is't afgelopen
toen is Marinus hog gekomen
Dik en gezond, zo gezien goed ras.
Hier kwam geen Keulse jenever bij tepas.
Met hem, Marinus, de laatste van't complot,
aten we boen de laatste spruitjes v.d. Plot
Hij groeide flink, vooral zijn buik werd tronder
Dat hij niet vroeg lopen kon, was daarom ^{levender} geen
Maar kruipen nou. Hij vloog de kamer rond
op zijn schouders en zijn hoofd na, ^{igrand} ^{de} ^{de}
Met de jaren kwam ook 't muzikaal gevoel
Wat had dat aapal niet vroeg een grote... mond
En toen hij begon de maat te slaan
was't met der rust heel gauw gedaan
Zelfs de W.C. waarmen zijn drukmoet ^{lenigen}
Was hij zelf's nuttig met taangename aan ^{er}
De deksel werd dan van de bril gehaakt.
Eut gat tijdelijk met iets anders dicht gemaakt
Pangaf de deksel met een kuaal
't begin van een schoon versjean.
Dan was't eerste halfuur, geboft dat maar gerust
't knullen en 't brullen niet meer van de lucht.
't Papier is wel geduldig maar wat klein
dit moet helaas het einde zijn, ^{geven}
maar niet voor je een goederaad door ons ge
je in je leven mee moet nemen
Nu je getrouwd bent en je maat ochaan
moet geven
Maar daarbij dan niet zoveel leven.
Je hebt nu je vrouw, zingsamen heel veel
Jullie leven wordt dan een harmonisch geheel

